

Tato diplomová práce přináší osobní zkušenost lidí bez domova, kterým zemřel při jejich životě na ulici někdo blízký. Seznamuje nás se způsoby jejich života na ulici, se vztahem k jejich blízkým a okolnostmi jejich úmrtí. Zamýšlí se nad tím, co se v jejich životě po smrti jejich blízkého změnilo a zdali měli jejich blízcí možnost si před smrtí urovnat své vztahy, uspořádat věci a splnit si přání. V teoretické části jsou vymezeny základní pojmy týkající se bezdomovectví a pojmy týkající se umírání. Praktická část obsahuje přepisy rozhovorů s lidmi bez domova, kteří se do této situace dostali. V závěrečné části analyzuje rozhovory. Shrnuje, že lidé bez domova neměli možnost si před smrtí uspořádat své náležitosti, a to z důvodů, že jejich úmrtí bylo rychlé a neočekávané. Bránila jim v tom jejich sociální situace a nebyla jim známá žádná dostupná služba. Z rozhovorů vyplývá, že projevili přání setkat se se svými blízkými a pokusit se s nimi urovnat vztahy, což však nestihli. Partnerka ani kamarádi neměli možnost se rozloučit na pohřbu a ani se jim nepodařilo zjistit, zda a jak rozloučení proběhlo. U pozůstalých zůstali nezodpovězené otázky: Mohla jsem něco udělat, abych úmrtí odvrátila? Měla jsem trvat na zjištění důvodu úmrtí?